

EXPUNERE DE MOTIVE

1. În procesul de integrare în Uniunea Europeană, România și-a asumat prin Documentul de poziție al Capitolului 3 – Libera circulație a serviciilor, adoptat în ședința de Guvern din 10 decembrie 2001, modificarea și completarea unor prevederi din cadrul legislației privind asigurările, în concordanță cu directivele europene din acest domeniu.

2. Transpunerea este prevăzută a se face în trei etape, ținând cont de condițiile concrete ale pieței asigurărilor din România, și având în vedere că armonizarea integrală a legislației pentru acest domeniu se va putea realiza doar în momentul primirii în Uniunea Europeană.

3. Luând în considerare cele de mai sus, modificările și completările la Legea nr.32/2000 care se propun a fi adoptate sunt următoarele:

Eliminarea condiției de 5 ani de experiență în asigurări în țara de origine pentru societățile străine care doresc să-și deschidă sucursale în România (Directiva CEE 79/267, Art.27), fiind o cerință rezultată din acordul de asociere încheiat între țara noastră și Uniunea Europeană.

Autorizarea extinderii obiectului de activitate cu una sau mai multe clase de asigurări de viață sau generale și reglementarea condițiilor în care se pot realiza acestea [Directiva CEE 79/267, Art.8 alin.(2)], urmărindu-se stabilirea unei proceduri care trebuie să fie respectată de către toți asigurătorii autorizați să desfășoare activități de asigurare în conformitate cu prevederile Legii nr.32/2000.

Condiționarea acordării autorizării de funcționare a asigurătorilor de prezentarea identității acționarilor semnificativi

directi sau indirecti, persoane fizice sau juridice (Directiva CEE 92/49, Art.8, Directiva CEE 92/96, Art.7), reprezentând o extindere a prevederilor legislației în vigoare care se referă numai la aprobarea acționarilor directi ai asigurătorilor.

Introducerea obligativității privind informarea periodică a autorității de supraveghere cu privire la structura acționariatului societăților de asigurare [Directiva CEE 92/49, Art.15 alin.(1)-(3), Directiva CEE 92/96, Art.14 alin.(1)-(3)], urmărindu-se alinierea la cerințele prevăzute în acest sens în legislația comunitară.

Lărgirea atribuțiilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și asigurarea mijloacelor necesare supravegherii prudențiale [Directiva CEE 92/49, Art.15 alin.(4), Directiva CEE 92/96, Art.14 alin.(4)], asigurând creșterea eficienței în exercitarea supravegherii privind influența negativă pe care acționarii sau conducerea executivă o pot avea asupra activității societății.

Întărirea prevederilor privind cooperarea cu alte autorități de supraveghere din state membre ale Uniunii Europene sau state asociate (Directiva CEE 2000/64, Art.2), avându-se în vedere reglementarea cadrului legal privind schimbul reciproc de informații confidențiale.

Introducerea unor prevederi prin care asigurătorii să fie obligați să pună la dispoziția asiguraților minimum de informații necesare înainte de încheierea contractului de asigurare (Directiva CEE 92/96, Art.31, Anexa 2, Directiva CEE 92/49, Art.31, Directiva CEE 88/357, Art.21), scopul fiind protecția sporită a asiguraților în raportul lor contractual cu asigurătorul.

Se precizează că aprobarea acestui act legislativ va permite progresul instituțional și legislativ, contribuind la:

- stabilirea unui cadru legal potrivit căruia asigurătorii să fie obligați să pună la dispoziția asiguraților, în vederea protejării intereselor acestora, înainte de încheierea contractului de asigurare, reguli referitoare la legea aplicabilă, modalitățile de rezolvare a plângerilor;

- liberalizarea dreptului de stabilire a societăților care practică activitatea de asigurare;

- crearea unui regim uniform pentru toți asiguratorii autorizați în România să desfășoare activități de asigurare, din punct de vedere al autorizării și extinderii obiectului de activitate;

- o mai bună monitorizare a acționarilor direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice;

- lărgirea atribuției Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în sensul asigurării mijloacelor unei supravegheri prudențiale, prin care să aibă în vedere prevenirea unei influențe directe sau indirecte a acționarilor asupra conducerii executive a asiguratorului în desfășurarea activității acestuia, care să contravină principiilor de conducere prudențială;

- diversificarea modalităților de cooperare cu alte autorități de supraveghere din Statele Membre ale Uniunii Europene sau State Asociate, în vederea dezvoltării schimbului de informații confidențiale.

Față de cele prezentate mai sus, Parlamentul României a adoptat Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor.